

לחי חתוכה יוסי שגיא. בחוש בלחיו חי ידי בריונים שחתכו את פניו בסכין-גילוח. בתמונה:

בהפגנה נגד זעזועת בכיור דינונו בתל-אביב. אחרי שהותקף. הודיע יוסי כי למרות זאת לא יעזוב את הדירה ולא יפרק את השותפות עם ג'וליאנו.

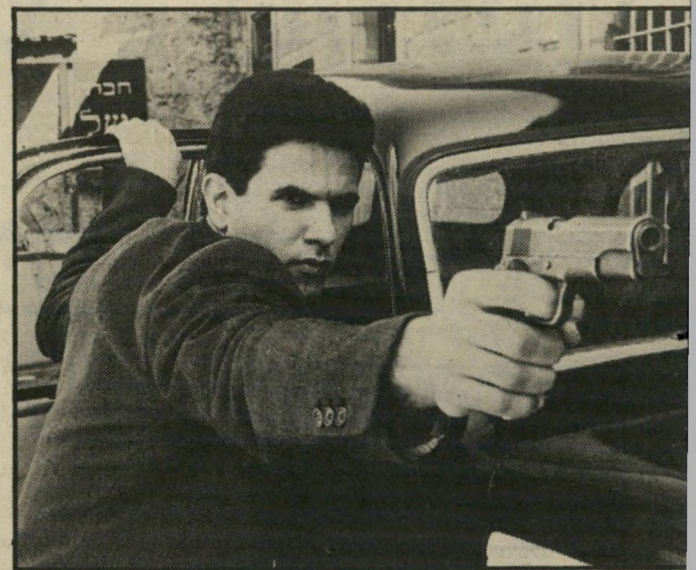
הילד המיסכן והטוב, יורד למטה במדרגות והשכן עולה למעלה בקריזה. אני הייתי הקורבן הראשון שהוא נתקל בו. הוא תפס לי את היד, סובב אותה ושבר לי את האמה. אמר לי: ערבי מלוכלך! הלכתי הביתה ובכיתי. לא הבנתי למה הוא עשה לי את זה. זו הייתה הפעם הראשונה שפגעו בי פיסיית בגלל מוצאי. תמיד ידעתי שאני שונה. בכתי דיברו שתי שפות, עברית וערבית.

מוצאו לא הפריע לו לקשור קשרים חברתיים עם ילדים אחרים בכיתתו. כשהיה בנצרת וגם מאוחר יותר כשהמישפחה עברה לגור בחיפה. "חברים היו באים", הוא אומר בחיוך מקסים, "מולנו שאנחנו סימפטיים ופתוחים ואוהבים. זה גם מה שאיפשר את הקיום שלנו. אנשים מרגישים. לא רק חושבים".

הוא זוכר אומנם מיקרים שבהם סולק מבתיהם של ילדים יהודיים, אך מיקרים אלה היו בודדים ויוצאי דופן.

לא שונאים חיילים

ג'וליאנו מדבר בכבוד ובהערכה על הוריו, על שניהם. "הורי שני הם אינטלקטואלים, חכמים, אוהבים. הגדולה שלהם, שלא היתה להם מגמה הכוונתית פוליטית לאומית. היה בית ליברלי פתוח, היתה מחשבה פתוחה ללא הברלי מין ורת. גם בניניהם היה כך. הם התייחסו לדת כאל פרט חסר

ג'וליאנו בסרט בתפקידו בסרט הזעם וההתלהב כאיש קיד מרכזי. ואחריו קיבל תפקיד בסרט חדש שצילומיו יתחילו בנובמבר.

השיבות ואנחנו ספגנו את זה והיה לנו יותר קל להתמודד עם החיים מחוץ לבית. לא חשבנו לא יהודי ולא ערבי וגם לא הרגשנו אף אחד משני הלאומים. לא היינו סכיופונים בנושא הזה. חוץ מעברית וערבית למדו שלושת הילדים גם שפות מיוחדות אירופיות. כ-1968, כשהיה ג'וליאנו בן 10, נסעה המישפחה לחמש שנים למיזרח אירופה. שם למדו הילדים לדבר גם רוסית וצ'כית והם שולטים בשתי השפות.

ג'וליאנו למד בבית-ספר יהודי וגרל בשכונה יהודית. את השפה הערבית למד מאבא שלו. הוא גם לימד אותו לקרוא ולכתוב. לפעמים היה בא מחמוד רדוויש (יליד חיפה, שהצטרף אחרי מלחמת ששת-הימים לשורות אש"ף, נחשב למשורר הלאומי של הפלסטינים) והיה עוזר לו בלימודי השפה הערבית. ג'וליאנו מדבר עברית כמו צבר אשכנזי, ללא מיבטא מיוחד, וערבית כמו ערבי פלסטיני, ללא מיבטא ישראלי. אבל בכתי דיברו לרוב

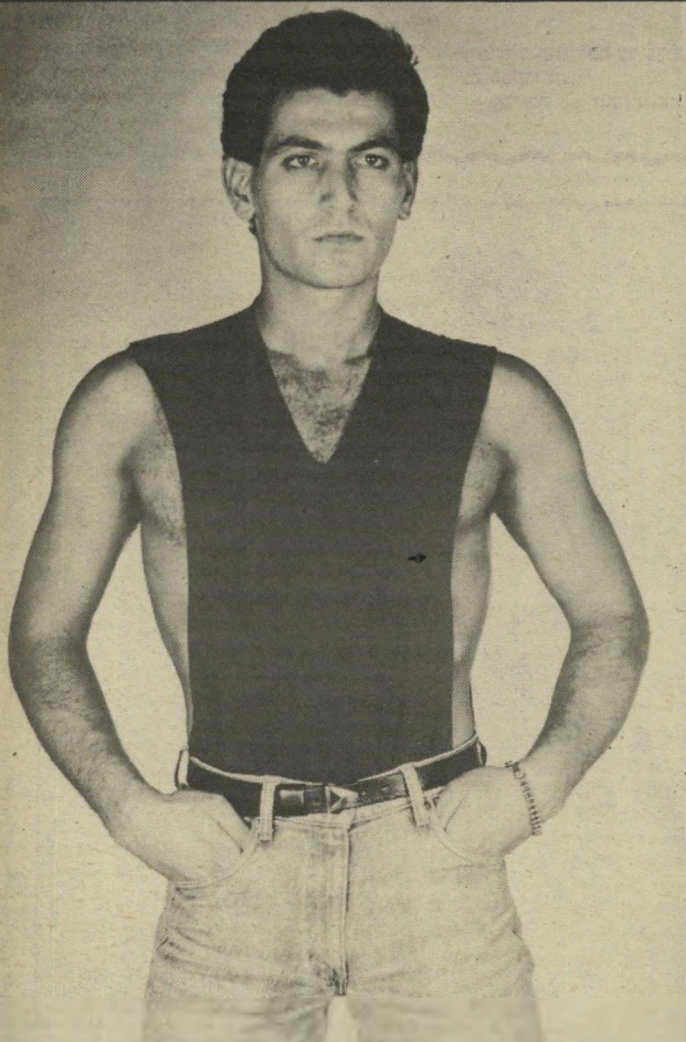
בלישכת הגיוס אמרו לו 'נחשוב עליך' וכעבור חודש שלחו לו צורגיוס כדרוש.

הוא התייצב והתנרב מייד לצנחנים. "חייתי בסביבה יהודית", הוא מסביר שוב את מעשהו. "כל חבריי הקרובים היו יהודים. התחלתי להטיל ספק כרבתי אבי על צורת הכיבוש בגדה המערבית. על דבריו ביחס להתייחסות הצבא לערבים. שטיפת-המוח היהודית המיסטרית היתה חזקה יותר ולפני הגיוס התהוו סדקים בתורתו של אבי. חיפשתי הצדקות לגיוס עצמו. חשבתי שאולי צורקים אלה האומרים שאני סתם פנאט".

כחודשים הראשונים של שירותו הצבאי אהב ג'וליאנו את הצבא. "הכל היה כמו טריפ ספורטיבי. האימונים היו בסדר והכל היה טוב ונחמד. אבל אז נשלחנו לאימון בגדה-המערבית וראי-

זמנית בגיל הזה" הוא מסביר שוב. "זה היה יותר נוח במסגרתה. בקופת-חולים, ביציאה מן הארץ. עם השם האמיתי, כשהייתי חוזר בלילות מן הבית של החברה שלי בחיפה, היו עוצרים אותי והייתי מקבל מכות. החלפת השם היתה צעד טקטי לקיום. היום לא הייתי עושה את הצעד הזה. היום אני גם לא חוזר לשם האמיתי, כי השם איבד לגבי כל משמעות. אני לא רוצה להפוך לסמל, לא בשמי ולא באישיותי".

היום ג'וליאנו הוא כוכב עולה, וכשהוא מבקש לדבר על מיקצועו כשחקן מופיע אור בעיניו. כל מה שסיפור ישן ויורע. מישחק ואמנות זה מה שמעניין אותו עכשיו, וזה מה שהוא עושה. הוא התחיל לשחק בגיל 15. כשהיה

שגיא הדוגמן אחרי שסיים את שירותו הצבאי. באותה תקופה גם עבד כמלצר במסעדה תל-אביב הקטנה. אך פוטר לאחרונה.

תי את ההתנהגות של החיילים במחסר מים. ראיתי את הפריצות לכתים של ערבים. פיתאום התחלתי להבין מה קורה. פיתאום אבא שלי הופיע ב"חלומות שלי, כמו בסרט סופרמן. כשמרלון כנרו מופיע מתוך האוב ואומר לבן שלו: 'אמרתי לך' ככה בדיוק הרגשתי. המשבר היה כשעמרתני בעצמי במחסום והייתי צריך לעצור ערבים. לחפש אותם היטב. לא יכולתי לעמוד בזה. אז פשוט הורדתי מעלי את החגור, הנחתי אותו בצד, לידו שמתי את הנשק ופשוט הלכתי משם הביתה".

בלשון הצבאית נקראת הליכתו "עריקה". אחר-כך היו מעצרים וכתרי סוחר וועדות פסיכיאטריות וועדות מישמעת. לבסוף הוחלט על פשרה שג'וליאנו ישרת בבית-הבראה לחיילים חולים, כאיש תרבות, וכך סיים את שלוש שנות השירות הצבאי. הוא עדיין נקרא למילואים באותו התפקיד. כשפרצה מלחמת לבנון, קראו לו לשירות והוא סירב. בשלב מסוים, בהיותו בן 19, החליף ג'וליאנו את שם-המישפחה שלו מחאמיס למר. משם אביו הערבי לשם אמו היהודי. "הייתי באפיסת-יכוחות